

u texto constitucional, sen prexuízo das competencias que teñen as comunidades autónomas en materias de comercio interior e defensa dos consumidores e usuarios.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 19 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DE FOMENTO

24814 *ORDE FOM/3239/2002, do 12 de decembro, pola que se regula o control metrolóxico do Estado sobre os sistemas de medida de líquidos distintos da auga destinados á subministración de carburantes e combustibles líquidos nas súas fases de verificación despois de reparación ou modificación e de verificación periódica. («BOE» 304, do 20-12-2002.)*

A Lei 3/1985, do 18 de marzo, de metroloxía, establece o réxime xurídico da actividade metrolóxica do Estado, ó que se deben someter, en defensa da seguridade, da protección da saúde e dos intereses económicos dos consumidores e usuarios, os instrumentos de medida nas condicións que regulamentariamente se determinen. Esta lei foi desenvolvida posteriormente por diversas normas de contido metrolóxico, entre as que se encontra o Real decreto 1616/1985, do 11 de setembro, polo que se establece o control metrolóxico que realiza a Administración do Estado.

A Orde do ministro de Obras Públicas e Urbanismo do 28 de decembro de 1988, que incorpora ó dereito interno a Directiva 77/313/CEE, do 5 de abril de 1977, modificada posteriormente pola Directiva 82/625/CEE, do 1 de xullo de 1982, relativas á aproximación das lexislacións dos estados membros sobre os diferentes sistemas de medida de líquidos distintos da auga, regulou as fases de aprobación de modelo e de verificación primitiva.

As restantes fases do control metrolóxico establecidas na Lei 3/1985, é dicir, as de verificación despois de reparación ou modificación, de verificación periódica e de vixilancia e inspección, coñecidas como controis de uso en mercado, non son obxecto de norma harmonizada ningunha por parte da Unión Europea para a súa execución, aínda que, considerando a necesidade de que se realicen os ditos controis sobre o funcionamento dos instrumentos de medida, se lles deixa ós estados membros a adopción das medidas específicas que consideren oportunas para os levar a cabo.

En consecuencia, esta orde ten por obxecto regular o control metrolóxico dos sistemas de medida de líquidos distintos da auga destinados á subministración de carburantes e combustibles líquidos, comprendidos no campo de aplicación da mencionada Orde do 28 de decembro de 1988, nas súas fases de verificación despois de reparación ou modificación e de verificación periódica.

Na tramitación desta orde cumpriuse o procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas establecido na Directiva 83/189/CEE, do

28 de marzo, do Parlamento Europeo e do Consello, e no Real decreto 1168/1995, do 7 de xullo.

Na súa virtude, de acordo co Consello de Estado, dispoño:

CAPÍTULO I

Campo de aplicación

Artigo 1. *Obxecto.*

Esta orde ten por obxecto a regulación do control metrolóxico do Estado, nas súas fases de verificación despois de reparación ou modificación e de verificación periódica, dos sistemas de medida de líquidos distintos da auga destinados á subministración de carburantes e combustibles líquidos, denominados en diante sistemas de medida, comprendidos no campo de aplicación da Orde do Ministerio de Obras Públicas e Urbanismo do 28 de decembro de 1988.

Artigo 2. *Execución.*

As fases de control metrolóxico dos sistemas de medida a que se refire esta orde serán realizados polos servizos ou organismos autorizados das administracións públicas competentes.

CAPÍTULO II

Verificación despois de reparación ou modificación

Artigo 3. *Reparadores autorizados.*

1. A reparación ou modificación dun sistema de medida só poderá ser realizada por unha persoa ou entidade inscrita como reparador no Rexistro de Control Metrolóxico, conforme o establecido polo Real decreto 1618/1985, do 11 de setembro.

2. A inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico esixirá o cumprimento dos requisitos que se establecen no anexo I desta orde.

Artigo 4. *Actuacións dos reparadores.*

A persoa ou entidade que reparase ou modificase un sistema de medida, unha vez comprobado o seu correcto funcionamento, deberá axustalo a cero, permitindo unha tolerancia de $\pm 0,1$ por 100. O reparador colocará novamente os precintos que tivese que levantar para levar a cabo a reparación ou modificación.

Artigo 5. *Libro-rexistro de reparacións.*

1. En tódalas estacións de servizo e puntos de subministración de carburantes e combustibles líquidos existirá un denominado libro-rexistro de reparacións, debidamente foliado, selado e habilitado pola Administración pública competente, para anotar nel tódalas actuacións realizadas polos reparadores na reparación ou modificación do sistema de medida.

2. No libro-rexistro de reparacións, que estará á disposición da Administración pública competente en todo momento, deberanse anota-la natureza da reparación, os elementos substituídos, a data e o número co que o reparador que efectuou a reparación se encontre inscrito no Rexistro de Control Metrolóxico.

Artigo 6. *Suxeitos obrigados e solicitudes.*

1. Unha vez reparado ou modificado un sistema de medida, o seu posuidor deberalle comunica-la dita reparación ou modificación á Administración pública competente, con indicación do obxecto da reparación e especificación dos elementos substituídos, se é o caso, e dos axustes e controis efectuados. Así mesmo, deberá solicita-la verificación do sistema de medida despois da súa reparación ou modificación, logo da súa nova posta en servizo.

2. A solicitude de verificación presentarse xunto co boletín de identificación establecido no anexo II, debidamente cuberto.

Artigo 7. *Procedemento e prazo de execución.*

1. O procedemento de verificación despois de reparación ou modificación dun sistema de medida será o que se determina no anexo III.

2. Unha vez presentada a solicitude de verificación do sistema de medida despois de reparación ou modificación, a Administración pública competente disporá dun prazo máximo de sete días para proceder á súa execución.

Artigo 8. *Erros máximos permitidos.*

Os erros máximos permitidos na verificación despois de reparación ou modificación serán os establecidos no número 2.3 do anexo III.

Artigo 9. *Conformidade.*

1. Superada a fase de verificación despois de reparación ou modificación do sistema de medida, a Administración pública competente declarará a conformidade deste para efectua-las medicións propias da súa finalidade, mediante a adhesión en lugar visible do instrumento verificado dunha etiqueta de verificación que deberá reuni-las características e os requisitos establecidos no anexo IV, así como a emisión dun certificado que acredite a verificación efectuada.

2. A verificación despois de reparación ou modificación producirá os efectos da verificación periódica no referente a prazo de validez.

Artigo 10. *Non superación da verificación.*

Cando un sistema de medida non supere a verificación despois de reparación ou modificación como consecuencia de deficiencias detectadas no seu funcionamento, deberá ser posto fóra de servizo ata que se reparen as ditas deficiencias, ou retirado definitivamente de uso no caso de que estas non sexan reparadas.

CAPÍTULO III**Verificación periódica****Artigo 11. *Suxeitos obrigados e solicitudes.***

1. Os posuidores de sistemas de medida en servizo estarán obrigados a solicitar anualmente da Administración pública competente a súa verificación periódica, quedando prohibido o seu uso no caso de que non se supere esta fase de control metrolóxico ou cando non se dispoña en sitio visible da oportuna etiqueta de verificación en vigor. O prazo de validez da devandita verificación será dun ano.

2. A solicitude de verificación periódica presentarse xunto co boletín de identificación establecido no anexo II, debidamente cuberto.

Artigo 12. *Procedemento.*

O procedemento de verificación periódica para a comprobación do mantemento das características metrolóxicas do sistema de medida e da súa aptitude para efectua-las medicións será o que se determina no anexo III.

Artigo 13. *Erros máximos permitidos.*

Os erros máximos permitidos na verificación periódica serán os que se establecen no número 2.3 do anexo III.

Artigo 14. *Conformidade.*

Superada a fase de verificación periódica do sistema de medida, a Administración pública competente declarará a súa conformidade para efectua-las medicións propias da súa finalidade, mediante a adhesión, en lugar visible do sistema de medida verificado, dunha etiqueta de verificación que deberá reuni-las características e os requisitos establecidos no anexo IV, así como a emisión dun certificado que acredite a verificación efectuada; deberanse colocar novamente os precintos que fose necesario levantar para levar a cabo a verificación.

Artigo 15. *Non superación da verificación periódica.*

Cando un sistema de medida non supere a verificación periódica como consecuencia de deficiencias detectadas no seu funcionamento, deberá ser posto fóra de servizo ata que se reparen as ditas deficiencias, ou retirado definitivamente de uso no caso de que estas non sexan reparadas.

Disposición transitoria única. *Primeira verificación periódica.*

1. Os posuidores dos sistemas de medida a que se refire esta orde estarán obrigados a realiza-la primeira verificación periódica nun prazo máximo de seis meses a partir da súa entrada en vigor.

2. Unha vez efectuada a primeira verificación periódica, a Administración pública competente precintará tódolos compoñentes electrónicos do sistema de medida, incluídos a fonte de alimentación e o interface de baixa. Esta circunstancia farase constar no anexo do correspondente certificado de verificación periódica.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 12 de decembro de 2002.

ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

ANEXO I**Requisitos para a inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico das persoas ou entidades que pretendan reparar ou modificar sistemas de medida**

As persoas ou entidades que se propoñan reparar ou modifica-los sistemas de medida a que se refire esta orde deberanse inscribir como reparadores autorizados no Rexistro de Control Metrolóxico, segundo o disposto no artigo 2.º do Real decreto 1618/1985, do 11 de

u setembro, polo que se establece o Rexistro de Control Metrolóxico.

A inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico requirirá o cumprimento dos requisitos administrativos e técnicos que se especifican a continuación:

1. Requisitos administrativos:

As persoas ou entidades que soliciten a súa inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico como reparadores autorizados de sistemas de medida deberán cumprir os requisitos administrativos esixidos polo Real decreto 1618/1985, do 11 de setembro, polo que se establece o Rexistro de Control Metrolóxico.

2. Requisitos técnicos:

Ademais do cumprimento dos citados requisitos administrativos, será indispensable para a inscrición que

o reparador dispoña non só dos recursos técnicos e humanos necesarios para poder realiza-lo seu traballo, senón tamén dos seguintes medios técnicos, que lle permitan efectuar a comprobación do sistema de medida unha vez reparado e garanti-la bondade da dita reparación:

Un xogo de vasillas graduadas con trazo múltiple e debidamente calibradas con trazabilidade a patróns nacionais, con capacidades nominais de 2, 5, 10 e 20 litros, e cun erro máximo permitido na súa capacidade nominal igual ou inferior a 5×10^{-4} .

Un multímetro indicador con escalas de corrente alterna, corrente continua e resistencia eléctrica.

Os medios e dispositivos necesarios para o transporte das vasillas e a utilización adecuada destas na localización usual dos sistemas de medida e os procedementos de seguridade e ambientais sobre o líquido utilizado.

ANEXO II

Boletín de identificación do sistema de medida

TITULAR

Nome .....

Enderezo .....

Localidade .....

SISTEMA DE MEDIDA

Fabricante .....

Marca ..... Modelo .....

Versión ..... Opcións .....

Número de serie .....

Localización .....

Data de instalación .....

Número de aprobación de modelo ..... Verificación primitiva .....

Particularidade do sistema .....

CARACTERÍSTICAS TÉCNICAS

Tipo de conxunto ⁽¹⁾: .....

Número de caras de servicio .....

Número de mangueras por cara .....

Rango de temperatura de funcionamento (°C) .....

Medidores volumétricos de cada un dos sistemas de medida:

Nº orde	Nº serie	Producto	Caudal máximo l/min.	Subministración mínima l	Nº de precintos
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

Emisor de impulsos:

Marca: ..... Modelo: .....

Precintos: número e tipo .....

Tipo de computador:

Marca: ..... Modelo: .....

Precintos: número e tipo .....

Conexión a periféricos .....

(1) Especificar se se trata de surtidor ou dispensador

ANEXO III

Procedemento de verificación de sistemas de medida

O procedemento de verificación dun sistema de medida constará dos trámites e actuacións que se establecen a continuación, entendéndose que a non superación dun deles durante o exame metrolóxico significará a imposibilidade de realiza-los seguintes e a non superación da verificación.

Para efectos do contido técnico deste anexo, a terminoloxía utilizada é a da Organización Internacional de Metroloxía Legal.

1. Exame administrativo:

O exame administrativo consistirá na identificación completa do sistema de medida e a comprobación de que este reúne os requisitos esixidos para estar legalmente en servizo. Será realizado tomando como base a información achegada polo solicitante no boletín de identificación establecido no anexo II. Comprobarase especialmente que:

O sistema de medida posúe a correspondente aprobación de modelo.

O sistema de medida superou a verificación primitiva.

A placa de características é conforme co boletín de identificación do sistema de medida.

Os precintos corresponden en número e posición ós indicados nos anexos dos certificados de aprobación de modelo e de verificación periódica, conservan a súa integridade e levan a marca do organismo verificador ou reparador autorizado. Unha copia de cada un destes dous anexos deberá quedar en poder do propietario do sistema de medida, á disposición do organismo verificador ou reparador autorizado.

Os sistemas de medida incorporan de maneira lexible as inscricións esixidas no certificado de aprobación de modelo correspondente e, en particular, para os utilizados en autoservizo, que as indicacións de volume e importe do indicador do sistema de medida son coincidentes coas do posto de control. Estas indicacións tamén deberán estar visibles na caixa de pagamento.

Se se comproba a existencia de anomalías ou carencias nos datos referidos, notificaráselle ó posuidor do sistema de medida para que estas sexan emendadas. Non obstante, esta circunstancia non interromperá o proceso de verificación solicitado.

2. Exame metrolóxico:

2.1 Requisitos xerais para a realización dos ensaios:

As determinacións do erro no volume indicado polo sistema de medida débense facer en condicións de ensaio estables.

Considérase que as ditas condicións son estables cando a variación máxima da temperatura ambiental durante o ensaio é inferior a 10 °C e a diferenza entre a temperatura do líquido na vasilla de referencia e a temperatura á que se calibrou a dita vasilla é inferior, en valor absoluto, a 10 °C.

En toda operación de lectura na vasilla de referencia deberase asegurala súa nivelación adecuada.

2.2 Equipo de ensaio:

Deberase dispoñer dun xogo de vasillas graduadas con trazo múltiple, de capacidades nominais de 2, 5, 10 e 20 litros, debidamente calibradas con trazabilidade a patróns nacionais e cun erro máximo permitido na súa capacidade nominal igual ou inferior a 5×10^{-4} .

2.3 Ensaio que se realizarán:

2.3.1 Sistemas de medida para a subministración de gasolinas e gasóleos:

2.3.1.1 Operacións previas:

Antes de comeza-los ensaios metrolóxicos propiamente ditos do sistema de medida, levaranse a cabo tres operacións previas:

a) Comprobación do cable. Comprobarase a integridade do cable ou cables de unión entre o emisor de impulsos e o computador do sistema de medida.

b) Molladura da vasilla de referencia. Soamente no caso de que a verificación se realice despois dun período prolongado de inactividade.

c) Ensaio preliminar. Co fin de comproba-la posta a cero do sistema de medida, a dilatación volumétrica da manguera e a exactitude na subministración mínima. No caso de que o sistema de medida non funcionase durante un período de tempo superior a seis horas antes da verificación, este ensaio pódese repetir e non se ter en conta os resultados obtidos no primeiro.

A dilatación volumétrica da manguera flexible compróbase ó descolga-lo bocal e despois de ter desactivado, se é o caso, o dispositivo de ocultamento dos primeiros centilitros ou centésimas do dispositivo indicador. Unha vez descolgado o bocal, anótase o valor do volume medido polo dispositivo indicador antes de abri-la válvula do bocal. A indicación representa o valor da dilatación volumétrica da manguera flexible. Se o sistema de medida non incorpora un enrolador de manguera, o valor de dilatación da manguera flexible debe ser inferior ó 1 por 100 do valor da subministración mínima. Se o sistema de medida incorpora un enrolador, a dilatación resultante do paso da posición de manguera enrolada non sometida a presión, á posición de manguera desenrolada sometida á presión da bomba, debe ser inferior ó 2 por 100 da subministración mínima.

Este ensaio preliminar efectúase, en principio, coa subministración mínima, ó caudal mínimo posible máis próximo ó indicado na placa de características do sistema de medida e nas condicións normais de subministración.

O erro máximo permitido é do ± 1 por 100 da subministración mínima ou do $\pm 0,5$ por 100, se a cantidade é dúas veces superior á subministración mínima.

2.3.1.2 Ensaio ó caudal máximo:

Ten por obxecto determina-lo erro do sistema de medida ó caudal principal de utilización. Para este fin utilizarase unha vasilla de referencia de 20 litros de capacidade nominal. Efectúase en condicións normais de uso e de acordo coas seguintes fases:

1) Realízase o baleirado da vasilla despois da operación de molladura ou dun ensaio precedente e á súa escuradura, que, salvo circunstancias especiais, se considerará finalizada ós 30 segundos da interrupción do caudal continuo.

2) Iníciase o ensaio de exactitude, para o que se descolga e se escorre o bocal do sistema de medida (se é necesario, ponse a cero o dispositivo indicador), vértese na vasilla de referencia, ó caudal máximo permitido polo bocal, o volume correspondente á indicación de 20 litros do sistema de medida (no caso de superala deberase reinicia-lo procedemento na fase 1). Non obstante, se o organismo verificador o considera conveniente, este ensaio poderase realizar a continuación dun servizo anterior de volume calquera e, por tanto, sen posta a cero do dispositivo indicador.

3) Procédese á lectura do volume indicado na vasilla e calcúlase o erro mediante a fórmula seguinte: $e_r = [(V_{ind} - V_p) / V_p] \times 100$; sendo:

V_{ind} = Volume indicado polo sistema de medida (20 l).

V_p = Volume lido en litros sobre a vasilla de referencia.

e_r = Erro relativo porcentual no volume indicado polo sistema de medida.

2.3.1.3 Ensaio a caudal reducido:

O ensaio a caudal reducido ten por obxecto verifica-la estanquidade interna do medidor. Efectúase a un caudal sensiblemente superior ó caudal mínimo indicado na placa de características do sistema de medida e utilízase unha vasilla de referencia de 10 litros de capacidade nominal. Realízase seguindo os mesmos pasos ca no ensaio anterior.

En ámbolos ensaios o erro máximo permitido é do $\pm 0,5$ por 100.

2.3.1.4 Ensaio de funcionamento xeral:

Dispositivo de posta a cero: consiste en descolga-lo bocal e verificar que, tanto o indicador de volume coma o do importe, se sitúan correctamente en cero.

No caso de sistemas de medida utilizados en auto-servicio con sala de control, verificarase a seguridade da posta a cero descolgando o bocal e comprobando que a posta a cero do dispositivo indicador, despois da posta en funcionamento do sistema de medida, non se efectúa ata que a autorización de utilización fose emitida desde a sala de control.

O erro máximo permitido, en valor absoluto, é:

Con dispositivo indicador continuo $e = 0$ por 100

Con dispositivo indicador descontinuo $e = 0,5$ por 100 da subministración mínima.

Control do prezo unitario:

Esta verificación deberase realizar durante o ensaio ó máximo caudal posible e calcularase como diferenza entre o importe indicado e o importe calculado a partir do volume indicado e o prezo unitario.

O erro máximo permitido, en valor absoluto, debe ser igual ó importe correspondente ó 1 por 100 da subministración mínima.

Control da alimentación eléctrica de seguridade:

Verificarase o bo funcionamento da alimentación de emerxencia en caso de corte da alimentación eléctrica principal.

2.3.2 Sistemas de medida para a subministración de mesturas de gasolina e aceite:

Os ensaios poderanse realizar con carburante puro ou cunha mestura o máis reducida posible.

2.3.2.1 Distribuidores de cantidades múltiplos do litro ou do medio litro:

O ensaio efectuarase sobre unha vasilla de cinco litros ó caudal máximo segundo o establecido no punto 2.3.1.2.

O erro máximo permitido no volume subministrado será do ± 1 por 100.

2.3.2.2 Sistemas de medida en autoservicio funcionando con moedas:

O ensaio de exactitude efectuarase, de acordo co indicado na fase 2) do punto 2.3.1.2, sobre unha vasilla de cinco litros, axustando o prezo unitario de maneira que o volume subministrable teórico estea dentro do campo de lectura da vasilla.

O erro máximo permitido no volume subministrado será do $\pm 0,5$ por 100.

ANEXO IV

Etiquetas de verificación

Todo sistema de medida verificado con resultado positivo deberá levar adherida, co obxecto de acredita-lo cumprimento da verificación periódica e da verificación despois de reparación ou modificación, unha etiqueta coas características, formato e contido seguintes:

Estará confeccionada cun material resistente ós axentes externos, tanto atmosféricos coma á abrasión e ós impactos.

Será de tipo adhesivo, co obxecto de fixala de forma permanente e plenamente visible no aparello verificado ou nalgún elemento da instalación que o soporte.

Será de natureza autodestructiva no caso de que se produza o seu desprendemento, co obxecto de evita-la súa nova adhesión no mesmo aparello ou en calquera outro.

Terá forma rectangular e as súas dimensións serán, como mínimo, de 60 mm $\times$ 70 mm.

O seu contido será o que se establece no gráfico seguinte:

X	F	M	A	M	X	X	A	S	O	N	D
2003		2004			2005		2006		2007		
Verificación realizada de acordo coa Orde do 12 de decembro de 2002											
ORGANISMO VERIFICADOR						Resultado da verificación					
Nº de identificación						CONFORME E VÁLIDO ATA					
Selo:											
X	F	M	A	M	X	X	A	S	O	N	D
2004		2005		2006		2007		2008			

As letras e as series de díxitos que aparecen na parte superior do cadro indican os meses e os anos, respectivamente; deberán ser perforados aqueles que correspondan ó mes e ó ano en que se realizase a verificación.

As letras e as series de díxitos que se encontran na parte inferior dereita do cadro indican tamén meses e anos; deberanse perforar aqueles en que caduque a validez da verificación realizada.

A etiqueta deberá incluí-lo número identificativo e o selo do organismo que efectúase a verificación.

Todo sistema de medida se deberá precintar unha vez levada a termo tanto a verificación despois de reparación ou modificación coma a verificación periódica, co obxecto de impedir calquera posibilidade de modifica-las súas características metrolóxicas.

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

24908 REAL DECRETO 1324/2002, do 13 de decembro, polo que se modifica a norma xeral de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios, aprobada polo Real decreto 1334/1999, do 31 de xullo. («BOE» 305, do 21-12-2002.)

A norma xeral de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios, aprobada polo Real decreto 1334/1999, do 31 de xullo, modificada por

r primeira vez polo Real decreto 238/2000, do 18 de febreiro, incorpora a Directiva 79/112/CEE, do Consello, do 18 de decembro de 1978, relativa á aproximación das lexislacións dos estados membros en materia de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios destinados ó consumidor final, así como as súas posteriores modificacións. No ano 2000, para unha maior claridade e racionalidade, procedeuse á codificación da dita directiva, publicándose a Directiva 2000/13/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de marzo de 2000, relativa á aproximación das lexislacións dos estados membros en materia de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios.

No primeiro parágrafo do epígrafe 6 do artigo 6 da Directiva 2000/13/CE, do 20 de marzo de 2000, permítese que unha serie de ingredientes que pertencen a unha das categorías que se enumeran no anexo I e que sexan compoñentes doutro produto alimenticio poidan ser designados utilizando, unicamente, o nome da categoría. Así mesmo, considérase a posibilidade de introducir modificacións na dita lista de categorías.

De acordo con esta posibilidade, a Comisión adoptou a Directiva 2001/101/CE, da Comisión, do 26 de novembro de 2001, pola que se modifica a Directiva 2000/13/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, relativa á aproximación das lexislacións dos estados membros en materia de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios, que ten por finalidade dicta-la definición harmonizada do nome da categoría «carne(s) de» que se inclúe no anexo I, establecendo, asemade, os límites máximos de materia graxa e de tecido conxuntivo para os ingredientes que poden ser designados con este termo.

Así mesmo, a directiva prevé que, para a etiquetaxe en inglés, a denominación da segunda columna do anexo I pode substituírse polo nome xenérico do ingrediente para a especie animal de que se trate.

Por outra banda, a Comisión, atendendo, entre outras consideracións, á multiplicidade de produtos e ó número de pequenas e medianas empresas afectadas polas disposicións da Directiva 2001/101/CE, considerou que convén prever un período transitorio suficiente para que se poida conforma-la etiquetaxe de tales produtos con-

forme o previsto na dita norma. Con tal finalidade, adoptouse a Directiva 2002/86/CE da Comisión, do 6 de novembro de 2002, pola que se modifica a Directiva 2001/101/CE no que respecta á data a partir da cal se prohíben os intercambios de produtos non conformes coa Directiva 2000/13/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, fixando o 1 de xullo de 2003 como data a partir da cal os estados membros prohibirán os intercambios de tales produtos, sen prexuízo da autorización dos produtos etiquetados antes da dita data, que poderán comercializarse ata que se esgoten as súas existencias.

A incorporación ó ordenamento xurídico interno da Directiva 2001/101/CE e da Directiva 2002/86/CE, ámbalas dúas da Comisión, lévase a cabo mediante este real decreto.

Este real decreto ten carácter básico e dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 16.ª da Constitución, que lle atribúe ó Estado competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e de bases e coordinación xeral da sanidade, respectivamente, e de conformidade co artigo 40.2 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

No proceso de elaboración desta norma foron consultadas as comunidades autónomas e oídas as asociacións de consumidores e usuarios e os sectores afectados, e emitiu informe preceptivo a Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Sanidade e Consumo, de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Economía e de Ciencia e Tecnoloxía, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 13 de decembro de 2002,

DISPÓN O :

Artigo único. *Modificación do anexo I, «Categorías de ingredientes para os que a indicación da categoría pode substituí-la do nome específico», da norma xeral de etiquetaxe, presentación e publicidade dos produtos alimenticios, aprobada polo Real decreto 1334/1999, do 31 de xullo.*

No anexo I, «Categorías de ingredientes para os que a indicación da categoría pode substituí-la do nome específico», engadírase o seguinte texto:

Definición		Designación
Os músculos do esqueleto (2) das especies de mamíferos e de aves recoñecidas como aptas para o consumo humano cos tecidos naturalmente incluídos ou adheridos a eles, nos que os contidos totais de materia graxa e tecido conxuntivo non superen os valores que figuran a continuación e cando a carne constitúa un ingrediente doutro produto alimenticio. Os produtos cubertos pola definición comunitaria de «carne separada mecanicamente» son excluídos desta definición. Límites máximos de materia graxa e de tecido conxuntivo para os ingredientes designados polo termo «carne(s) de».		«Carne(s) de» e o(s) nome(s) da(s) especie(s) animal(animais) da(s) que proveña(n).
Especies	Materia graxa — Porcentaxe	Tecido conxuntivo (*) — Porcentaxe
Mamíferos (excepto coellos e porcinos) e mesturas de especies con predominio de mamíferos	25	25

Definición			Designación
Especies	Materia graxa — Porcentaxe	Tecido conxuntivo (*) — Porcentaxe	
Porcos	30	25	
Aves e coellos	15	10	

(*) O contido de tecido conxuntivo calcúlase establecendo unha relación entre os contidos de coláxeno e de proteínas de carne. O contido de coláxeno é oito veces o contido de hidroxiprolina.

Cando se superen os límites máximos de materia graxa ou tecido conxuntivo e se cumplan os demais criterios de definición da «carne(s) de», o contido de «carne(s) de» deberá axustarse consecuentemente á baixa e a lista de ingredientes deberá mencionar, ademais dos termos «carne(s) de», a presenza de materia graxa ou de tecido conxuntivo.

(2) O diafragma e os maseteres forman parte dos músculos do esqueleto, mentres que quedan excluídos o corazón, a lingua, os músculos da cabeza (distintos dos maseteres), do carpo, do tarso e da cola.

Disposición transitoria única. *Prórroga de comercialización.*

Ata o 30 de xuño de 2003 poderanse comercializar os produtos alimenticios que, cumprindo as disposicións anteriores, non se axusten a este real decreto.

Non obstante, os produtos etiquetados antes do 1 de xullo de 2003 e que non se axusten ó disposto neste real decreto poderán comercializarse ata que se esgoten as súas existencias.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 16.ª da Constitución, que lle atribúe ó Estado competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e de bases e coordinación xeral da sanidade, respectivamente, e de conformidade co artigo 40.2 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 13 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno
e ministro da Presidencia,
MARIANO RAJOY BREY

24910 REAL DECRETO 1381/2002, do 20 de decembro, sobre instalacións portuarias de recepción de refugallos xerados polos buques e residuos de carga. («BOE» 305, do 21-12-2002.)

Dentro da política xeral de protección do ambiente, unha das preocupacións fundamentais da Unión Europea e dos seus estados membros é a tutela dos seus mares e costas. E dentro da dita política tuitiva ten especial relevancia a limitación das descargas ó mar dos residuos procedentes dos buques, coa finalidade de reduci-la contaminación nos nosos mares.

En execución da dita política promulgouse a Directiva 200/59/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de novembro de 2000, sobre instalacións portuarias

receptoras de refugallos xerados por buques e residuos de carga, a transposición da cal ó ordenamento interno é o obxecto deste real decreto, que vén substituí-lo ata agora vixente Real decreto 438/1994, do 11 de xaneiro, polo que se regulan as instalacións de recepción de residuos oleosos procedentes dos buques.

Este real decreto ten unha vocación de xeneralidade, polo que as súas disposicións se aplicarán a tódolos residuos, buques e portos españois, sexan estes dependentes da Administración xeral do Estado ou das comunidades autónomas.

Este real decreto pretende intensificar a protección do medio mariño e mellorar a dispoñibilidade e o uso de instalacións portuarias receptoras de refugallos. Para tal efecto, regúlase o procedemento de comunicación previa da cantidade e tipo de residuos transportados polos capitáns dos buques que arriben ós portos españois, incentívase, dentro do sistema tarifario xeral, o uso das instalacións portuarias receptoras, prevese a aprobación de plans de recepción e manipulación de residuos polas entidades xestoras dos portos e, por último, intensifícase o exercicio das facultades de inspección e de adopción de medidas cautelares por parte das capitánías marítimas.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Fomento e de Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 20 de decembro de 2002,

DISPONGO:

Artigo 1. *Finalidade.*

Este real decreto ten por finalidade reduci-las descargas ó mar dos refugallos xerados polos buques e os residuos do cargamento que transportan, impedindo as descargas de carácter ilícito, procedentes dos buques que utilicen os portos españois, mellorando a dispoñibilidade e o uso de instalacións portuarias de recepción dos ditos residuos e refugallos e incrementando así a protección do medio mariño.

Artigo 2. *Definicións.*

1. Para efectos do disposto neste real decreto, enténdese por:

a) «Buque»: todo tipo de embarcacións de navegación marítima que operen no medio mariño, incluídos